

טז. ע"פ א"ב. חתום שלמה אבן גבירול
שחר קמתי להודות לך אלהי תהלתי. וארנן לך בקר ואודיעך חטאתי. תנתן לי בזה שֶׁכֶּר
לפִעֲלָתִי. נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי:

לִפְנִים זֹאת בִּישְׂרָאֵל מִקְרִיבִי הַקָּרָבָן. אִם חֲטָאִי כִשְׁנֵי כֻלּוֹ הִפֵּךְ לִבִּי. וְאַדְדָּה כָּל שְׁנוֹתִי וְאַאֲנִין
עַל הַחֲרָבָן, וְאִין לִי לִבֵּד מִלְתִּי וְעוֹלָתִי תִפְלָתִי: נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי:

מִזְבֵּחַ בְּהִיּוֹתוֹ וְקֹדְשִׁים לְזִבְיָחָהּ. וְהִבִּיא אִישׁ אֶת־זִבְחוֹ וְחֲטָאתוֹ נִמְחָה. אֶפֶס מִנִּי מִכָּהֵן
וְאִין־זִבֵּחַ וְאִין מִנְחָה. תוֹדֹתִי זִבְחֹתִי שִׁיחֹתִי מִנְחֹתִי. נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי:

הֵן בְּהִיּוֹת הָעֲבוּדָה וְכֹהֲנִים עַל מִשְׁמֶרֶת. הֲלֹא חֲטָאת מִכְּפָרֶת וְהָעוֹלָה מִכְּשָׁרֶת. וְאִין חֲטָאת
וְאִין עוֹלָה וְלֹא חֵלֶב וְיוֹתֶרֶת. וְאַשְׁפֹּךְ אֶת רִנָּתִי וְאַפִּיל תַּחֲנוּנֹתִי: נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי:

הֵן קֶדֶם בַּמִּקְדָּשׁ בָּקוּם זְרִיזִים בְּאַשְׁמֶרֶת. טְהוֹרִים נִצְבּוּ לְהִפְיֵס, חֲדָשִׁים לְקִטְרֶת. וְאִין לְבוֹנָה
וְאִין קִטְרֶת וְנִשְׁאַרְתִּי שְׁחִרְחֻרֶת. בְּהִתְוֹדוֹת חֲטָאתִי תִהְיֶה כְּקָרָבָן תוֹדֹתִי: נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי
בִבְקִשְׁתִּי:

חֲזָה קְדוֹשׁ כִּי־יָדִי כְּבֹדָה עַל־אַנְחֹתִי. וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדִּי וְאִין לִי בֵּית־מְנוּחָתִי. לִבֵּד בָּךְ אֲזָכִיר
שִׁמְךָ מְעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי. הֶעֱבֵר אֶת אֲשַׁמְתִּי וְעִנְתָה בִי־צִדְקָתִי. נִפְשִׁי בִשְׂאֵלָתִי וְעַמִּי בִבְקִשְׁתִּי